

Kontrolní zjištění 2012

1. Závazná stanoviska jako samostatná rozhodnutí

- A) V rozhodnutí vydaném ve věci restaurování závěsných obrazů vč. rámu správní orgán stanovil ve výrokové části podmínku, že řešené restaurátorské práce bude provádět restaurátor s povolením MK ČR. Tento postup je běžně zaužíván, avšak dle aktuálního právního názoru Památkové inspekce je takto stanovená podmínka uložena nadbytečně, jelikož tato povinnost vyplývá z ust. § 14 odst. 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, kde je uvedeno, že obnovu kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi (dále jen „restaurování“), mohou provádět fyzické osoby na základě povolení vydaného podle § 14a, přičemž restaurováním se rozumí souhrn specifických výtvarných, uměleckořemeslných a technických prací respektujících technickou a výtvarnou strukturu originálu. Další pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že v odůvodnění řešeného rozhodnutí chybí **zdůvodnění** nutnosti obnovy restaurováním, tak jak jej chápe ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči. Správní orgán je totiž povinen vždy zdůvodnit a specifikovat, proč o celkových úpravách nebo jejich částech rozhodl jako o restaurování ve smyslu zákona o státní památkové péči.
- B) Správní orgán vydal rozhodnutí ve věci restaurování dřevěné polychromované sochy světice (součást kazatelny). Součástí spisové dokumentace vedené v předmětné věci je i písemnost, kterou správní orgán nazval „Zápis z prohlídky sochařské výzdoby kazatelny a tabernáku s dvojicí andělů v kostele (...) konané dne 17. 3. 2011“. Z odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí vyplývá, že provedení obhlídky na místě samém správní orgán užil jako důkazní prostředek ve smyslu ust. § 54 správního řádu. V tom případě však měl o provedení tohoto úkonu vyhotovit protokol, neboť podle § 18 odst. 1 správního řádu se totiž mimo

jiné o ohledání jako důkazu, který je prováděn v rámci správního řízení a při němž dochází ke styku s účastníky řízení, sepisuje protokol. A pokud pak takový zápis či protokol z místního šetření slouží jako podklad o provedeném dokazování formou ohledání věci, musí mít tato písemnost obsahové náležitosti protokolu o ohledání (musí obsahovat náležitosti uvedené v ust. § 18 odst. 2 správního řádu). V souvislosti s tímto dále uvádíme, že v souladu s ust. § 51 odst. 2 správního řádu je správní orgán povinen o provedení svého úkonu (dokazování formou obhlídky na místě samém) účastníky řízení včas vyrozumět, byť jejich účast není nezbytná. Podle ust. § 51 odst. 2 správního řádu totiž o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení.

Dále není zřejmé, že by správní orgán umožnil účastníku řízení seznámit se se závěry vzešlymi z obhlídky na místě samém. Správní orgán sdělením ze dne 10. 3. 2011 účastníka řízení o možnosti seznámit se s poklady pro rozhodnutí informoval a dal mu k tomuto úkonu lhůtu 5 dnu od doručení sdělení. To bylo doručeno 11. 3. 2011. Obhlídka se dle datace písemnosti konala dne 17. 3. 2011. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán neumožnil účastníku řízení hájit svá práva a postupoval v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

- C) Ve výroku rozhodnutí, které bylo správním orgánem vydáno ve věci úpravy zeleně, správní orgán uvedl, že realizace záměru, který definoval slovy „úprava zeleně na nám. v XY – ořez stromu u kaple (...)“, je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustná. Tato definice předmětu řízení je nedostatečná a nesplňuje náležitosti stanovené v § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být výrok jasný, přesný a určitý. Správní orgán měl tedy ve výroku konkrétně určit, o jaký druh stromu se jedná, na jaké parcele se nachází, a v jakém rozsahu je záměr ořezu dřeviny uvažován. Tyto informace sice správní orgán uvádí dále v odůvodnění, ovšem pouze výroková část rozhodnutí je právně závazná a vymahatelná.

Závazná stanoviska vydávaná podle ust. § 14 odst. 1 a 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu:

- A) Správní orgán přijal žádost o vydání závazného stanoviska ve věci „umístění 2 ks europanelů na objekt čp. 478, (...), k.ú. XY /dle návrhu žadatele/“ . Z kontrolované spisové dokumentace je však zjevné, že předložená žádost v předmětné věci byla podána bez požadovaných náležitostí a v rozporu s ust. § 45 odst. 1 správního řádu – z žádosti není zřejmé, o co přesně žadatel žádá. Správní orgán nemohl jen na základě rozměrů zařízení a bez znalosti přesného materiálové a barevného povrchového řešení dostatečně hájit a hlavně odůvodnit zájmy památkové péče. Proto měl dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat účastníka řízení k doplnění žádosti, popřípadě řízení přerušit a teprve poté rozhodnout.
- B) V rámci vedení správního řízení ve věci vydání závazného stanoviska k záměru výměny okenních konstrukcí a výkladců na uliční fasádě domu čp. 506 v XY pochybil správní orgán v tom, že postupoval v rozporu s ust. § 27 správního řádu a současně také ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Z kontrolované spisové dokumentace je totiž zřejmé, že správní orgán přijal žádost o závazné stanovisko ve výše uvedené věci, aniž řádně zkoumal aktivní legitimaci žadatele. Žádost je podána Ing. P. V., který byl k tomuto zmocněn společností XX Servis s.r.o., jež vykonává na základě mandátní smlouvy správu a údržbu nemovitostí ve vlastnictví města XY. V čl. 3, bodě 1. této mandátní smlouvy je uvedeno, že správce (XX Servis s.r.o.) jedná jménem vlastníka (Město XY) v rozsahu této smlouvy na základě plné moci. V čl. 9, bod 7. je dále uvedeno, že správce plní povinnosti vyplývající ze stavebního zákona, zastupuje vlastníka v řízení a při jednáních příslušných stavebních úřadů. Z uvedeného tedy nevyplývá, že by byl správce – XX Servis s.r.o. oprávněn zastupovat vlastníka v řízení u orgánu státní památkové péče. Toto ani nedoložil plnou mocí, jež je přílohou mandátní smlouvy. Dále není zřejmé, zda byl XX Servis s.r.o. oprávněn delegovat plnou moc na další subjekt, tedy Ing. P. V., neboť kontrolovaný spis plnou moc, která je přílohou mandátní smlouvy, jak je již uvedeno výše, neobsahuje.
- Důsledné zkoumání aktivní legitimace účastníka řízení je ve správním řízení nezbytným úkonem správního orgánu, neboť v opačném případě může dojít až k vydání nezákonného rozhodnutí.

Dotaz na KÚZK:

U Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče byl učiněn dotaz prvoinstančního správního orgánu, na základě jaké ustanovení zákona o státní památkové péči vydává správní orgán závazné stanovisko k dodatečnému stavebnímu povolení k nemovitosti, která se nachází na území ochranného pásma kulturní památky, když nelze použít ust. § 14 odst. 2 ani ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči. Odpověď zní:

závazné stanovisko k dodatečnému stavebnímu povolení k nemovitosti, která se nachází na území ochranného pásma kulturní památky, vydává správní orgán na základě ust. § 29 odst. 2 písm. b) zákona o státní památkové péči, kde je uvedeno, že: *„Obecní úřad obce s rozšířenou působností zabezpečuje předpoklady pro komplexní péči o kulturní památky a nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu (§ 17), a v souvislosti s tím vydává jako dotčený orgán na návrh nebo z vlastního podnětu závazné stanovisko a poskytuje další podklady do řízení vedených jinými správními úřady než orgány státní památkové péče podle zvláštních právních předpisů“.*